

въ Дамаскъ. И въ дни три не видѣ, и ни гдѣ, ниже
пѣше. Бѣ же нѣкто оучникъ въ Дамасцѣ, именовъ
Инаніа, и рече, къ немѣ Гдѣ въ видѣніи: Инаніе,
онъ же рече, се азъ Гди. Гдѣ же къ немѣ: воставъ
пояди на стогнѣ, нарицаемю правдою, и взыщи въ
домѣ Исдоукъ Саула именовъ, Тарсаніна, се бо мѣтвѣ
дѣетъ. И видѣ въ видѣніи мѣжа, именовъ Инанію,
вшѣдша и возлѣжша на нѣ рѣкѣ, ѣкв да прозритъ.
Сѣвѣща же Инаніа, Гди, слышахъ ѿ многихъ ѿ мѣ-
жи семъ, колѣка сла сотвори стымъ твоимъ во
Іерлімѣ; и здѣ имать власть ѿ архіерей, сла-
зати всѣ нарицающыя имѣ твоѣ. Рече же къ немѣ
Гдѣ: иди, ѣкв сосѣдъ избранъ ми есть сей: пронести
имѣ моѣ предъ іезыки и царми, и сынми Іудевыми.

Тамъ XVII. 15—32.

Провождѣющіи Павла, ведѣша егѣ даже до Іерікѣ:
и пріемше заповѣдь къ Сілакъ и Тимодѣю, да ѣкв
скорѣе прійдутъ къ немѣ, изыдѣша. Но Іерікѣхъ же
ждѣща ихъ Павла, раздражашеса дѣхъ егѣ въ нѣмъ,
зрѣемъ іудѣмъ полнъ сѣщѣ градъ. Стазашеса
же оубѣ на сонници со Исден и съ честивыми, и на
торжници по всѣ дни съ приключѣющимися.

Нѣцыи же ѿ еписѣръ и ѿ стѣикъ филосѣфъ
стазѣхуса съ нѣмъ: и нѣцыи глахѣ, что оубѣ хо-
щетъ свѣсловивый сей глаболати; и нѣи же, чѣждѣхъ
вогѣвъ мнѣтса проповѣдникъ выти: ѣкв Іиса и вос-
кресѣніе благовѣстѣоваше имъ. Прѣмше же егѣ, ведѣ-